

POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

ปีที่ 28
ฉบับที่ 3/2562

ข่าวสารอันตรายและของเสีย

Hazardous Substance & Waste Management News

บรรณาธิการแถลง

สวัสดีค่ะ พบกับวารสารข่าว “สารอันตรายและของเสีย” ฉบับที่ 3 ประจำปี 2562 ในฉบับนี้จะขอนำเสนอบทความในด้านสารเคมีและของเสียอันตราย เรื่องแรก “อนุสัญญาระหว่างประเทศด้านการจัดการสารเคมีและของเสียอันตราย ตอนที่ 2” กล่าวถึงที่มา วัตถุประสงค์ และสาระสำคัญ อนุสัญญา Rotterdam Convention (RC) ว่าด้วยกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตรายและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ

เรื่องที่สอง “10 อันดับสถานที่กำจัดขยะที่ใหญ่ที่สุดในโลก” เล่าถึงขนาดของสถานที่กำจัดขยะที่ใหญ่ที่สุดในโลก ความสามารถในการรองรับ หน่วยงานผู้ดูแลสถานที่กำจัดขยะเหล่านี้ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมไปถึงเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดการมลพิษที่เกิดขึ้นจากสถานที่กำจัดขยะอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

เรื่องที่สาม “การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” โดยกรมควบคุมมลพิษ ได้จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ “แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับภาคเอกชน” ระหว่างวันที่ 7 - 8 มีนาคม 2562 ณ โรงแรมรามารการ์เด็นส์ กรุงเทพฯ โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยประสานความร่วมมือกับภาคเอกชนให้เกิดแนวทางในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม

เรื่องสุดท้าย ว่าด้วยเรื่อง “ภาคเอกชนร่วมส่งเสริมการคัดแยกและเก็บรวบรวมขยะอันตรายชุมชน ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร” โดยบริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด ได้ดำเนินโครงการสถานีบริการน้ำมันรวบรวมขยะอันตราย ตั้งแต่ปี 2561 ภายในบริเวณสถานีบริการน้ำมันของบริษัทเชลล์ฯ มากกว่า 106 สถานีทั่วกรุงเทพมหานคร และยินดีให้การสนับสนุนหน่วยงานท้องถิ่นทั่วประเทศหากต้องการให้สถานีบริการน้ำมันของบริษัทฯ เป็นจุดทิ้งขยะอันตราย (Drop off) นอกจากนี้ยังได้ให้ความรู้ด้านสารเคมี 2 ชนิด ซึ่งได้แก่ 1) Aniline และ 2) Bromacil ที่มีคุณสมบัติความเป็นพิษ ทั้งพิษเฉียบพลันและพิษเรื้อรัง อาจส่งผลต่อร่างกายได้เมื่อได้รับสัมผัสสารเคมี ดังนั้น ควรตระหนักถึงอันตรายและระมัดระวังในการใช้สารเคมีให้มากขึ้น

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ หวังว่าเนื้อหาสาระในวารสารฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อท่านผู้อ่านทุกท่าน แล้วพบกันใหม่กับเรื่องราวที่น่าสนใจเกี่ยวกับการจัดการกากของเสียและสารอันตรายได้ใหม่ ในวารสารข่าว “สารอันตรายและของเสีย” ฉบับต่อไป สวัสดีค่ะ

กองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

- นายสุเมธา วิเชียรเพชร ● นางสาวพรพิมล เจริญสง ● นางสุนีย์ ต๊ะปินตา ● นางสาววาณิช สวาโย
- นายทวีชัย เจียรนัยขจร ● นายมานพ บุญแจ่ม ● นางสาวกุลชา ธนะขว้าง

กองบรรณาธิการ

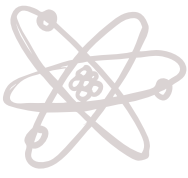
- นางสาวธีราพร วิริวุฒิกุล ● นางศิริสมบุรณ์ ตะสิงห์ชะ ● นางสุนันทา พลทวงษ์ ● นางสาวศศิวิมล แนวทอง
- นายเชิดชัย วรรณทราย ● นางชามแก้ว มารคทรัพย์ ● นางสาวรัศมี สุขเจริญ ● นางสาวกมลชนก นวลศรีไพโร

จัดทำโดย

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

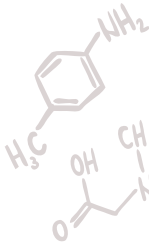
โทร 0 2298 2422 โทรสาร 0 2298 5393

Email: chem@pcd.go.th, <http://www.pcd.go.th>

อนุสัญญาาระหว่างประเทศ ด้านการจัดการสารเคมีและของเสียอันตราย [ตอนที่ 2]

นางสาวธีราพร วิริวุฒิกกร นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
นางศิรินาถ ฝ่องญาติ นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นางสาวนภาพร ตั้งถิ่นไท นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ กรมควบคุมมลพิษ
และ
นางสาวพัชรนันท์ ตาริน นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ กรมโรงงานอุตสาหกรรม

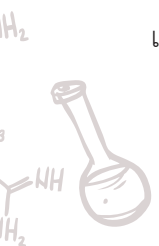
อนุสัญญาออตเตอร์ดัม (Rotterdam Convention, RC)

สืบเนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจของโลกส่งผลให้มีการผลิต การค้า สารเคมีเป็นจำนวนมาก นานาประเทศมีความกังวลว่าการบังคับใช้กฎหมายในบางประเทศเพื่อห้ามใช้หรือจำกัดการใช้สารเคมี บางประเภท อาจเป็นสาเหตุทำให้สารเคมีที่ห้ามใช้ในประเทศเหล่านั้นถูกส่งออกไปยังประเทศต่าง ๆ ที่ไม่มีกฎระเบียบที่เข้มงวดเพียงพอในการประเมินความเสี่ยง จึงมีการริเริ่มโครงการความร่วมมือระหว่าง องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization, FAO) และ โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Environment Programme, UNEP) ใช้แนวทางปฏิบัติการยินยอมรับสารเคมีหลังจากที่ได้รับการแจ้งให้ทราบล่วงหน้า (Prior Informed Consent - PIC) ตั้งแต่ปี 2532 และต่อมาปี 2541 จึงได้ปรับปรุงให้เป็นอนุสัญญาาระหว่างประเทศ คืออนุสัญญาออตเตอร์ดัมฯ โดยอนุสัญญาฯ ได้มีการรับรอง และเปิดให้มีการลงนามในการประชุม ณ เมืองออตเตอร์ดัม ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ เมื่อวันที่ 10 - 11 กันยายน พ.ศ. 2541 หลังจากนั้นเปิดให้ลงนามที่สำนักงานใหญ่ สหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่วันที่ 12 กันยายน 2541 - วันที่ 10 กันยายน 2542 ปัจจุบัน มีประเทศที่ร่วมลงนาม 72 ประเทศ และมีประเทศที่ให้สัตยาบัน 157 ประเทศ (ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม 2562) สำหรับ ประเทศไทยได้ให้ภาคยานุวัติ เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2545 โดยอนุสัญญาออตเตอร์ดัมฯ มีผลบังคับใช้ต่อประเทศไทย เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2547

อนุสัญญาออตเตอร์ดัมฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการนำเข้าและการส่งออกสารเคมีอันตรายต้องห้ามหรือจำกัดการใช้ อย่างเข้มงวดสำหรับสูตรผสมของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง โดยให้มีการแจ้งข้อมูล สารเคมีล่วงหน้าให้แก่ประเทศภาคีสมาชิก และแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของสารเคมี

ข้อบัญญัติของอนุสัญญาฯ ประกอบด้วย 30 ข้อบท และ 9 ภาคผนวก โดยมีสาระสำคัญในการแจ้งทำที่การนำเข้า (ยินยอมให้นำเข้า ไม่ยินยอมให้นำเข้า หรือยินยอมให้นำเข้าแต่ต้องทำตามเงื่อนไข) สำหรับสารเคมีแต่ละชนิดในภาคผนวก 3 ของอนุสัญญาออตเตอร์ดัมฯ ซึ่งตัดสินใจบนพื้นฐานของมาตรการด้านกฎหมายและการบริหารจัดการ และต้องแจ้งข้อมูลการส่งออก สารเคมีต้องห้ามหรือสารเคมีที่ถูกจำกัดการใช้อย่างเข้มงวด (สารเคมีที่ถูกควบคุมเข้มงวด/ห้ามใช้ด้วยกฎหมายภายในประเทศ) ให้แก่ภาคีผู้นำเข้าก่อนการส่งออกครั้งแรกในทุกปีปฏิทิน ทั้งนี้ ภายใต้อนุสัญญาออตเตอร์ดัมฯ มีการควบคุมการนำเข้าและ การส่งออกสารเคมีอันตรายและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ จำนวน 53 รายการ ที่จะต้องมีการแจ้งข้อมูลสารเคมี ล่วงหน้าจากประเทศผู้ส่งออกไปยังประเทศผู้นำเข้า ก่อนการอนุญาตให้มีการนำเข้า ประกอบด้วยสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช และสัตว์ (Pesticides) 33 รายการ สูตรผสมของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง (Severely

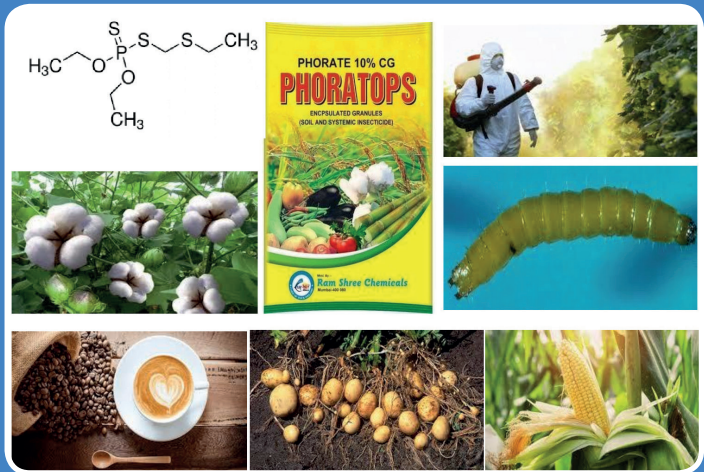
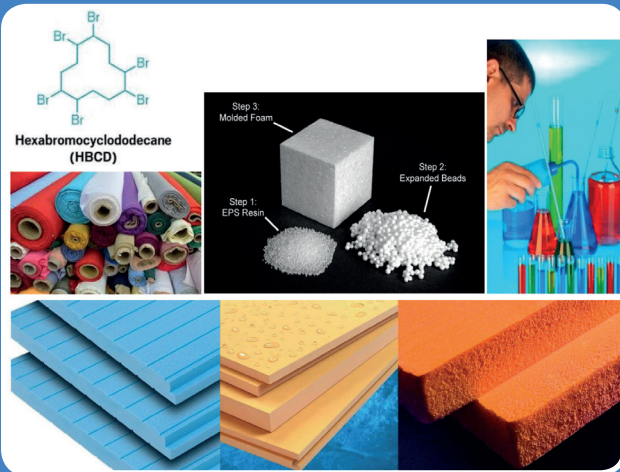

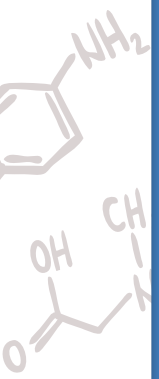
Hazardous Pesticide Formulations: SHPFs) 3 รายการ และสารเคมีทางอุตสาหกรรม (Industrial chemicals) 17 รายการ ทั้งนี้ อนุสัญญา Rotterdam ดัชนี จะไม่ควบคุมสารเคมีดังต่อไปนี้ 1) ยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท 2) สารกัมมันตภาพรังสี 3) กากของเสีย 4) อาวุธเคมี 5) ผลิตภัณฑ์ยาที่ใช้กับคนและสัตว์ 6) สารเคมีผสมอาหาร 7) อาหาร และ 8) สารเคมีที่ใช้ในการวิจัย

ภายใต้อนุสัญญา Rotterdam ดัชนี ได้กำหนดให้มีการแต่งตั้งหน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐ (Designated National Authorities: DNAs) ประกอบด้วย 3 หน่วยงาน คือ 1) กรมวิชาการเกษตร ซึ่งรับผิดชอบสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ 2) กรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งรับผิดชอบสารเคมีทางอุตสาหกรรม และ 3) กรมควบคุมมลพิษ ซึ่งรับผิดชอบสารเคมีอื่น ๆ นอกเหนือจากสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ และสารเคมีทางอุตสาหกรรม โดยกรมควบคุมมลพิษทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางประสานการดำเนินงานของอนุสัญญา Rotterdam ดัชนี (Official Contact Point) ด้วย ทั้งนี้ มีหน่วยงานสนับสนุนการดำเนินงาน อาทิ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมศุลกากร กรมองค์การระหว่างประเทศ กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กรมการค้า

ต่างประเทศ กรมควบคุมโรค กรมอนามัย การท่าเรือแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ในการเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญา Rotterdam ดัชนี ประเทศไทยจะได้ประโยชน์หลายประการ กล่าวคือ 1) สนับสนุนการปฏิบัติงานในการควบคุมสารเคมีอันตรายตาม พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อปกป้องสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากสารเคมี 2) ควบคุมการนำเข้าการส่งออกสารเคมีอย่างเข้มงวดและเป็นระบบ เพื่อป้องกันมิให้มีการลักลอบทิ้งสารเคมีในประเทศ 3) รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสารเคมีที่ถูกห้ามใช้และจำกัดการใช้อย่างเข้มงวดในต่างประเทศ เพื่อนำมาพิจารณาทบทวนความจำเป็นในการใช้ และประกอบการพิจารณาควบคุมสารเคมีอันตรายในประเทศให้เกิดความปลอดภัย 4) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถใช้ข้อมูลสารเคมีในการแจ้งการส่งออกของภาคีผู้ส่งออกในการประเมินความเสี่ยงในการใช้สารเคมีอันตรายบางชนิด เพื่อควบคุมการใช้สารเคมีในประเทศ 5) มีสิทธิเสนอบัญชีรายชื่อสูตรผสมสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงเพื่อกำหนดควบคุมการนำเข้า - ส่งออก ภายใต้อนุสัญญาฯ และ 6) ได้รับความร่วมมือด้านวิชาการและการเงินในการจัดการสารเคมี

10 อันดับสถานที่ กำจัดขยะที่ใหญ่ที่สุดในโลก

นายทวิชัย เจียรนัยขจร

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ ส่วนขยะมูลฝอยชุมชน

ถ้าไม่นับมหาสมุทร ที่มีมนุษย์แย่ง ๆ หลายคนได้ทิ้งขยะต่าง ๆ ลงในแม่น้ำลำคลอง จนท้ายที่สุด ขยะเหล่านั้นไปรวมกันเป็นแพขยะพลาสติกลอยน้ำขนาดยักษ์และลอยเวียนวนอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิกเหนือ (The Great Pacific Garbage Patch) ที่ว่ากันว่าเมื่อเอามารวมกันจะมีขนาดเท่า ๆ กับรัฐเท็กซัสของสหรัฐอเมริกา แล้วละก็ ท่านทราบกันไหมว่าสถานที่กำจัดขยะที่ใหญ่ที่สุดในโลกอยู่ที่ใดกันบ้าง

อันดับที่ 10

สถานที่ฝังกลบขยะในเขตชิงเฟง (Xingfeng)
นครกวางโจว มณฑลกวางตุ้ง สาธารณรัฐ
ประชาชนจีน

สถานที่ฝังกลบขยะในเขตชิงเฟง มีขนาดพื้นที่ทั้งหมด 580 ไร่ รองรับขยะที่เกิดขึ้นในนครกวางโจว กว่า 8,000 ตันต่อวัน โดยมีมูลค่าก่อสร้างกว่า 100 ล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งก่อสร้างและดำเนินการโดยเอกชน กลุ่ม Bio Cycle Global เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 และคาดว่าจะสามารถรองรับขยะได้ยาวนาน 20 ปี สถานที่ฝังกลบขยะแห่งนี้ มีระบบจัดการน้ำชะขยะและก๊าซ เพื่อนำก๊าซที่เกิดขึ้นมาผลิตกระแสไฟฟ้าด้วย

ที่มาภาพ : <https://www.tencategeo.asia>

ที่มาภาพ : <https://www.arup.com>

อันดับที่ 9

สถานที่ฝังกลบขยะในเขตปกครองใหม่ฝั่งตะวันตก
(West New Territory) เขตปกครองพิเศษฮ่องกง

สถานที่ฝังกลบขยะในเขตปกครองใหม่ฝั่งตะวันตก มีขนาดพื้นที่กว่า 690 ไร่ รองรับขยะกว่า 7,200 ตันต่อวัน ดำเนินการโดยกลุ่มบริษัท Suez Environment ทั้งนี้ ปัจจุบันฮ่องกงมีสถานที่ฝังกลบขยะทั้งหมด 3 แห่ง โดยอีก 2 แห่ง ตั้งอยู่บริเวณ North East New Territory ในเขต North District และ South East New Territory ในเขต Junk Bay

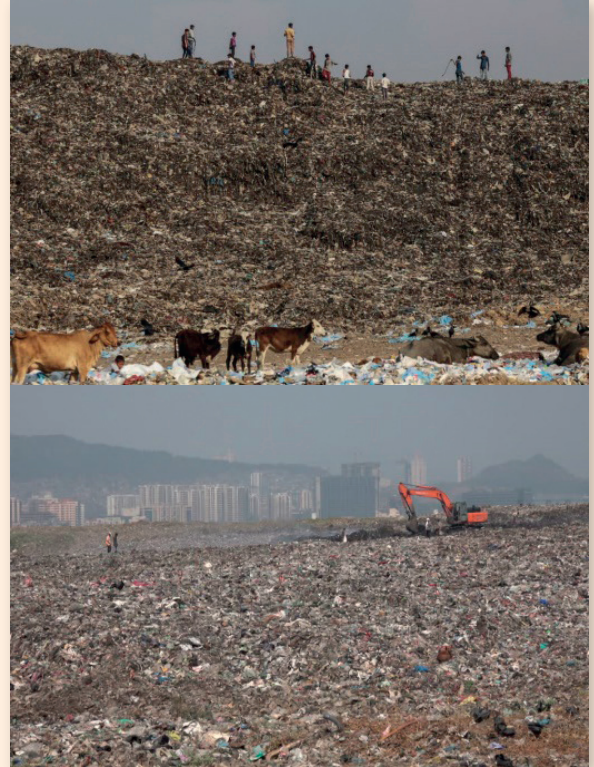
¹ ข้อมูลจาก <https://www.theoceancleanup.com/great-pacific-garbage-patch/>

อันดับที่ 8

สถานที่กำจัดขยะในเขต Deonar มหานครมุมไบ สาธารณรัฐอินเดีย

สถานที่กำจัดขยะในเขต Deonar มีพื้นที่ประมาณ 815 ไร่ รองรับขยะกว่า 5,500 ตันต่อวัน ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกของมหานครมุมไบ และเป็นสถานที่กำจัดขยะที่เก่าแก่ที่สุดของประเทศ เริ่มดำเนินการกำจัดขยะแบบเทกองมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2470 และในปี พ.ศ. 2551 ได้มีการปิดและปรับปรุงกองขยะขนาดใหญ่บางส่วน โดยการกลบทับด้วยดิน และติดตั้งระบบผลิตก๊าซมีเทนเพื่อผลิตไฟฟ้า ในขณะที่บางส่วนยังเป็นการเทกองโดยมิได้มีการดำเนินการปรับปรุงพื้นที่แต่อย่างใด ทำให้ในปี พ.ศ. 2559 ได้เกิดเหตุเพลิงไหม้บ่อขยะดังกล่าวอย่างรุนแรง ทั้งนี้ ปัจจุบันสถานที่กำจัดขยะ Deonar มีความสูงของกองขยะกว่า 30 เมตร และยังคงเปิดดำเนินการอยู่

ที่มาภาพ : <https://assets.bwbx.io> และ <https://ak9.picdn.net>

ที่มาภาพ : <https://www.livelaw.in> และ <https://www.hindustantimes.com>

อันดับที่ 7

สถานที่กำจัดขยะเดลี กรุงนิวเดลี สาธารณรัฐอินเดีย

สถานที่กำจัดขยะแห่งนี้ มีพื้นที่รวมกันประมาณ 1,250 ไร่ มีอยู่จำนวน 4 แห่ง 4 ทิศ คือ สถานที่กำจัดขยะในเขต Bhalswa (ด้านทิศเหนือ) มีความสูงของกองขยะถึง 40 เมตร, ในเขต Ghazipur (ด้านทิศตะวันออก) มีความสูงของกองขยะเท่ากับตึก 15 ชั้น, ในเขต Okhla (ด้านทิศใต้) และในเขต Narela Bawana (ด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือ) ซึ่งมีเพียงสถานที่กำจัดขยะในเขต Narela Bawana เท่านั้น ที่ยังมีพื้นที่เหลือมากพอที่จะรองรับปริมาณขยะ ซึ่งกรุงนิวเดลีมีขยะเกิดขึ้นประมาณวันละ 9,500 ตัน บริหารจัดการโดยสภาเทศบาลของกรุงนิวเดลี (Municipal Council of New Delhi, MCD) ต่อมาในปี พ.ศ. 2560 สถานที่กำจัดขยะในเขต Ghazipur ได้เกิดถล่มลงมา และส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตจำนวน 2 คน ดังนั้น ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ทางสภาเทศบาลของกรุงนิวเดลี จึงได้หาพื้นที่เพื่อกำจัดขยะแห่งใหม่เพิ่มขึ้นอีก 1,265 ไร่ โดยเป็นระบบฝังกลบที่มีการนำก๊าซมีเทนที่ได้มาผลิตกระแสไฟฟ้าด้วย

อันดับที่ 6

สถานที่ฝังกลบขยะ: Sudokwon เมืองอินซอน สาธารณรัฐเกาหลี

สถานที่ฝังกลบขยะ Sudokwon มีพื้นที่ 1,500 ไร่ รองรับขยะกว่า 18,000 - 20,000 ตันต่อวัน จากมหานครโซล โดยสถานที่ฝังกลบขยะแห่งนี้ มีขนาดใหญ่ที่สุดของสาธารณรัฐเกาหลี มีโรงงานผลิตก๊าซมีเทนขนาด 50 เมกะวัตต์ และมีระบบนำน้ำเสียกลับมาใช้ประโยชน์ รวมทั้งระบบกรองน้ำเกลือ (Desalination Facility) เพื่อนำน้ำกลับไปใช้ประโยชน์ด้านการเกษตรกรรม มีการปลูกต้นไม้โดยรอบพื้นที่กว่า 700,000 ต้น นอกจากนี้สถานที่แห่งนี้ยังสามารถสร้างงานให้ประชาชนอีกกว่า 200 งาน รวมทั้งยังมีประชาชนและเด็กมากกว่า 50,000 คน ในแต่ละปีที่เข้ามาเรียนรู้เกี่ยวกับระบบการจัดการขยะแบบยั่งยืน โดยสาธารณรัฐเกาหลี ได้มีแผนการที่จะพัฒนาพื้นที่บ่อฝังกลบในส่วนที่ปิดไปแล้วเป็นสวนสนุกต่อไป

ที่มาภาพ : <http://asiapacificadapt.net> และ <https://www.climateaction-korea.eu>

ที่มาภาพ : <https://www.waste360.com>

อันดับที่ 5

สถานที่ฝังกลบขยะในเขต Puente Hills มหานครลอสแอนเจลิส รัฐแคลิฟอร์เนีย

สถานที่ฝังกลบขยะในเขต Puente Hills มีพื้นที่ประมาณ 1,600 ไร่ รองรับขยะที่เกิดขึ้นในย่านมหานครลอสแอนเจลิสประมาณ 13,200 ตันต่อวัน มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ของมหานครลอสแอนเจลิส แต่ได้ถูกปิดตัวลงไปตั้งแต่วันที่ 31 ตุลาคม 2556 โดยปัจจุบันยังคงให้การบริการเป็นโรงงานเพื่อคัดแยกและนำวัสดุกลับคืน อีกทั้งยังมีโครงการผลิตไฟฟ้าจากก๊าซมีเทนในสถานที่ฝังกลบขยะขนาด 50 เมกะวัตต์ อย่างไรก็ตาม มีแผนการที่จะเปลี่ยนพื้นที่บ่อฝังกลบที่ปิดไปแล้วจำนวน 1,600 ไร่ ให้เป็นสวนสาธารณะต่อไป

ที่มาภาพ : <https://file.ejatl.org> และ <https://file.ejatl.org>

อันดับที่ 4

สถานที่ฝังกลบขยะในเขต Malagrotta กรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลี

สถานที่ฝังกลบในเขต Malagrotta มีพื้นที่ 1,700 ไร่ ถือว่าเป็นสถานที่ฝังกลบขยะที่ใหญ่ที่สุดในทวีปยุโรป เปิดใช้งานเมื่อปี พ.ศ. 2513 โดยใช้วิธีการกำจัดแบบเทกองที่ไม่ถูกต้อง จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2527 ได้มีการปรับปรุงและพัฒนาพื้นที่เทกองขยะดังกล่าวให้เป็นสถานที่ฝังกลบขยะแบบถูกต้อง เพื่อรองรับขยะประมาณ 4,500 - 5,000 ตันต่อวัน และมีโครงการแปรรูปเพื่อผลิตพลังงานจากก๊าซมีเทนในสถานที่ฝังกลบขยะแห่งนี้ อย่างไรก็ตาม ยังคงมีข้อกังวลเกี่ยวกับการปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในบริเวณหุบเขา Galeria ซึ่งเป็นที่ตั้งของสถานที่ฝังกลบดังกล่าว โดยมีการตรวจพบว่าการปนเปื้อนของสารหนู โปรท และแอมโมเนียในน้ำใต้ดิน รวมทั้งยังมีกลิ่นเหม็นเกิดขึ้นในบริเวณนั้น เนื่องจากเดิมบริเวณดังกล่าว ได้มีการกำจัดขยะแบบไม่ถูกต้อง ส่งผลให้เกิดการปนเปื้อนในคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชนในบริเวณใกล้เคียงตามมา

อันดับที่ 3

สถานที่ฝังกลบขยะในเขต Laogang มหานครเซี่ยงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน

สถานที่ฝังกลบขยะในเขต Laogang มีขนาดพื้นที่ 2,250 ไร่ รองรับขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในเขตมหานครเซี่ยงไฮ้และท้องถิ่นโดยรอบรวมมากกว่า 10,000 ตันต่อวัน ตั้งอยู่ด้านทิศตะวันออกของมหานครเซี่ยงไฮ้ ห่างจากสนามบินนานาชาติเซี่ยงไฮ้ผู้ตง (Shanghai Pudong International Airport) ไปทางใต้ประมาณ 10 กิโลเมตร และห่างจากทะเลจีนตะวันออกเพียง 2 กิโลเมตร ซึ่งดำเนินการกำจัดขยะและควบคุมดูแลโดยบริษัทเอกชน

ที่มาภาพ : <https://ssl.c.photoshelter.com> และ <https://nigeriarealestatehub.com>

อันดับที่ 2

สถานที่กำจัดขยะในเขต Bordo Poniente กรุงเม็กซิโกซิตี สหรัฐเม็กซิโก

สถานที่กำจัดขยะในเขต Bordo Poniente มีขนาดพื้นที่ 2,350 ไร่ รองรับขยะมูลฝอยกว่า 12,000 - 15,000 ตันต่อวัน ถือเป็นสถานที่กำจัดขยะที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคละตินอเมริกา เดิมทีพื้นที่นี้เป็นพื้นที่ทะเลสาบที่แห้ง จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2528 ได้มีการนำซากปรักหักพังของสิ่งก่อสร้างซึ่งเกิดจากแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ในกรุงเม็กซิโกซิตีมาฝังกลบในพื้นที่ดังกล่าว และมีการนำขยะจากกรุงเม็กซิโกซิตีมากำจัดเรื่อยมา รวมไปถึงขยะอิเล็กทรอนิกส์จากประเทศอื่นด้วย จนเมื่อปลายปี พ.ศ. 2554 ได้มีการปิดสถานที่กำจัดขยะดังกล่าว เนื่องจากพบการปนเปื้อนต่อสิ่งแวดล้อมในระดับสูงมาก ทั้งนี้ รัฐบาลเม็กซิโกได้มีการติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าจากก๊าซมีเทนในบ่อฝังกลบขนาด 60 เมกะวัตต์

ที่มาภาพ : <https://s.hdnux.com> และ <http://images.china.cn>

ที่มาภาพ : <https://www.reviewjournal.com>

อันดับที่ 1

สถานที่ฝังกลบขยะ Apex Regional เมืองลาสเวกัส รัฐเนวาดา สหรัฐอเมริกา

สถานที่ฝังกลบขยะ Apex Regional มีพื้นที่ 5,570 ไร่ รองรับขยะกว่า 9,000 - 10,000 ตันต่อวัน เป็นสถานที่ฝังกลบขยะที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ทะเลทรายในรัฐเนวาดา อยู่ด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเมืองลาสเวกัส ซึ่งถือว่าเป็นสถานที่ฝังกลบขยะที่ใหญ่ที่สุดในสหรัฐอเมริกา เริ่มใช้งานเมื่อปี พ.ศ. 2536 และมีการติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าจากก๊าซมีเทน ขนาด 11 เมกะวัตต์ รวมด้วย ทั้งนี้ สถานที่ฝังกลบขยะแห่งนี้คาดว่าจะสามารถรองรับขยะได้อีกกว่า 250 ปี

การเสริมสร้างความเข้มแข็ง ในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นางสาวกฤษณา ธนะชว่าง

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ ส่วนของเสียอันตราย

การเพิ่มทักษะความเข้าใจให้กับภาครัฐและภาคเอกชน ในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง ในปี 2562 กรมควบคุมมลพิษ โดยกองจัดการกากของเสียและสารอันตรายได้จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ “แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับภาคเอกชน” ระหว่างวันที่ 7 - 8 มีนาคม 2562 ณ โรงแรมรามารการ์เด้นส์ กรุงเทพฯ โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยประสานความร่วมมือกับภาคเอกชนให้เกิดแนวทางในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม ตั้งแต่การเตรียมความพร้อม การแยกทิ้ง การเก็บรวบรวม การเก็บกัก การขนส่ง การกำจัด การติดตาม ประเมินผลในพื้นที่ของตนเอง และการมีส่วนร่วมกับภาคเอกชนในการเป็นจุดรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน พร้อมทั้งสร้างเครือข่าย ถ่ายทอดแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ เทคนิควิชาการ และประสบการณ์ด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนจากนักวิชาการท้องถิ่น ผู้มีประสบการณ์ด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

โดยมีหน่วยงานต่าง ๆ เข้าร่วมฝึกอบรมฯ ประกอบด้วย สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระดับเทศบาลนครและเทศบาลเมือง และกรมควบคุมมลพิษ

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมฯ ได้รับทราบถึงนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ระเบียบหรือข้อบังคับในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น ประสบการณ์ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน โครงการต้นแบบในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทางขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการรวบรวมข้อมูลปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชน (D-Toc) เทคโนโลยีในการรวบรวมและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชนอย่างถูกหลักวิชาการของ บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน) และบริษัท โปรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี (1999) จำกัด (มหาชน) รวมทั้ง หลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) กับการบริหารจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ภาคเอกชนร่วมส่งเสริม การคัดแยกและเก็บรวบรวมขยะอันตรายชุมชน ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

นางสาวณาดา สโรตดา
นักศึกษาดูงาน ส่วนของเสียอันตราย

จากข้อมูลของสำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร พบว่าในปี 2560 กรุงเทพมหานครสามารถคัดแยกและรวบรวมมูลฝอยอันตรายเพื่อนำส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องได้ประมาณ 1,000 ตัน ซึ่งถือว่าไม่สูงนักเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณขยะอันตรายชุมชนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดทั้งปี ประมาณ 50,000 ตัน โดยขยะอันตรายส่วนใหญ่ อาทิ ถ่านไฟฉาย หลอดไฟ แบตเตอรี่ กระป๋องยาฆ่าแมลง ยาหมดอายุ ขวดเครื่องสำอาง ขวดน้ำยาทำความสะอาด และขยะอิเล็กทรอนิกส์ ถูกทิ้งปะปนกับขยะมูลฝอยทั่วไป

ดังนั้น เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการปรับปรุงและส่งเสริมการคัดแยกขยะอันตรายออกจากขยะทั่วไปให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กรุงเทพมหานครได้ลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับบริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด เพื่อดำเนินโครงการสถานีบริการน้ำมันรวบรวมขยะอันตราย ตั้งแต่

ปี 2561 เป็นต้นมา โดยประชาชนที่ต้องการทิ้งขยะอันตรายจากบ้านเรือน สามารถนำขยะเหล่านี้ไปทิ้ง ณ จุดทิ้งขยะอันตราย (Drop off) ภายในบริเวณสถานีบริการน้ำมันของบริษัทเชลล์ฯ ที่มีมากกว่า 106 สถานีทั่วกรุงเทพมหานคร โดยบริษัทฯ จะเก็บรวบรวมขยะอันตรายไว้ในถังจนมีปริมาณที่เหมาะสมและจะประสานหน่วยเก็บขนของสำนักงานเขตในพื้นที่ เพื่อนำขยะอันตรายไปกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ ซึ่งจะแตกต่างจากการกำจัดขยะมูลฝอยทั่วไป ทั้งนี้ คาดว่าโครงการนี้จะช่วยบรรเทาภาระให้ประชาชนสร้างวินัยในการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง ลดปริมาณขยะอันตรายในระบบป้องกันการปนเปื้อนของสารพิษจากขยะอันตรายสู่สิ่งแวดล้อม อันอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนและระบบนิเวศในระยะยาว

อนึ่ง ผู้แทนบริษัทเชลล์ฯ ได้แจ้งในระหว่างการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับภาคเอกชนซึ่งจัดขึ้นโดยกรมควบคุมมลพิษ เมื่อวันที่ 7 - 8 มีนาคม 2562 ณ โรงแรมรามารการ์เด้นส์ กรุงเทพมหานคร ว่าบริษัทยินดีให้การสนับสนุนหน่วยงานท้องถิ่นทั่วประเทศหากต้องการให้สถานีบริการน้ำมันของบริษัทฯ เป็นจุดทิ้งขยะอันตราย (Drop off) โดยหน่วยงานท้องถิ่นสามารถติดต่อบริษัทได้โดยตรง

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

วิสัยทัศน์กรมควบคุมมลพิษ

“ปกป้องสิ่งแวดล้อม ควบคุม แก้ไขมลพิษเพื่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ภายในปี 2569”

GreenPrint Reduce CO₂ Emission 20.18%
เครื่องหมายรับรอง “งานพิมพ์สีเขียวรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม”